

متن پرسش

سلام ۳ سوال در مورد قرآن دارم: ۱. علت تفاوت ادبیات قرآن با ادبیات احادیث قدسی یا ادبیات ادعیه ای مثل مناجات شعبانیه، مناجات خمس عشر و... چیست؟ شاید اگر ادبیات قرآن سرشار از عشق و شور بود (مثل ادعیه) این همه مخالفت با دین نمی شد و همینطور گروههای سلفی وهابی به وجود نمی آمد؟ ۲. قرآن می گوید: هیچ اختلاف و پراکندگی در قرآن نیست اما در بسیاری موضوعات که در نقد قرآن مطالعه کرده ام تناقض هست و توجیهاات عالمان هم قانع کننده نیست. ۳. قرآن کتاب مبین است پس چرا هر گروهی تفسیری خاص از آن دارند و بسیاری از متن ها هم مبهم است؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. نه، ادبیات فاخر قرآن حکایت از تجلیات عشق خدا به بنده اش دارد. خود خداوند می فرماید: «لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ» همانا ما به سوی شما کتابی فرستادیم، که در آن به یاد شما بودیم. ۲. نه این طور نیست. تجربه ی بنده چیز دیگری را می گوید. فوق العاده فضای سوره ها یگانه است. ۳. وسعت قرآن به جهت وجوه ملکوتی اش آن چنان زیاد است که اگر انسان ها با رویکرد طلب حقیقت به آن رجوع کنند، هرکس مناسب وسعتی که دارد از آن بهره می گیرد. موفق باشید